

ARVO PETERI, MUUROLA

Ajaessani autolla helmikuuisena pakkasil-tana kohti Muurolaa tapamaan Arvoa pu-naiselle tuvalle, palautui mieleeni ensitapaa-miseni ja tutustumiseni itse Arvo Peteriin Kemissä koiranäyttelyssä kesällä 1964. Se oli myös elämäni ensimmäinen osallistumi-nen kenneltoimintaan "kesäkarvaisen" suomenpystykorvauros Salojen Kirren kanssa.

Silloin sain ensiohjeet Arvolta, ja siitä myös lähti neljästä vuosikymmentä kestänyt ystä-vyytemme, joka allekirjoittaneelle on ollut saantivoittoista lukemattomien neuvojen ja ohjeiden muodossa. Em. Näyttelyssä va-roittelin koirani äkäisyydestä tuomaria, jona toimi edesmennyt Erkki Kainua. Kirrelle suo-tiin kolmas palkinto avoimessa luokassa. Kun tultiin Kirren kanssa kotiin taksilla, tak-simies uhkasi mitätöidä tuloksen jo heti tuo-reeltaan huomattessaan missä kunnossa tak-sin takapenkki oli. Arvo tosin kohteliaasti

opasti minua millaisessa turkissa koira on syytä jättää kotiin ja tuijotti herkeämättä Kir-ren surkeaan turkkiin.

Kun olen itse - ja moni muukin koiramies vasta-alkajana kirjaviisaana - ollut hyvinkin tietäväinen sekä omahyväinen koira-asioi-sa, Arvo on rauhoitellut tulentoisuudesta, kyllä se siitä rauhoittuu kokemuksen myötä. Arvon vertaus koiramiehestä on mielestäni varsin osuva, kun häntä verrataan uittotuk-kiin. "Kun se molskautetaan Kemijoen lat-vavesiltä virran vietäväksi, se on särmikäs ja omahyväinen, mutta kun se on kolunnut kaik-ki Kemijoen kosket se Perämerelle saavut-tuaan on menettänyt särmikkyytensä, se on pyörästynyt, hioutunut ja antaa arvoa mui-denkin tietämyksille."

Kenneltoiminnassa kokemus on monen-moisten pettymysten, onnistumisien ja ko-ettelemusten summa, jossa pieni onni ja ilo korvaa suuremman pettymyksen ja takaiskun.

Mieleeni tulivat myös Arvon merkkipäivät 50-, 60- ja 70-vuotisjuhlat, mies kun on syn-tynyt 06.06.1926. Minulla on ollut onni saa-da osallistua näihin juhliin. Suoraryhtisenä ja kohtalaisen huonon vanhenemisen tai-don omaavana miehenä onnittelujen koh-teena ollessaan hänestä on pursunut vaati-mattomuus, ystävällisyys ja vieraanvaraisuus - tosin ei kaksia juhlia saman vieruskump-panin kanssa.

Saavuini punaiselle tuvalle, kartiini heilah-taa, Arvo tietoisena tulostani on ollut var-phaisilla. Tervehdin isännän ja koirat, vaih-damme kuulumiset ja myssyn alta paljastuu kahvipannu, josta nautitaan maukkaat kah-vit pullan kera. Kahvia juodessani ihailen kateellisena Arvon mahtavaa puukkokoko-elmaa tuvan seinällä, mihin Arvo ei vielä-kään ole tehnyt merkintöjä, mistä mikin puuk-ko on peräisin. Joukossa on se rakkain puuk-ko, jonka Arvo on saanut pienenä miehenal-kuna Isältään.

Kuulumisiin lukeutuu myös Arvon odotta-va sappikivileikkaus, joka kuulemma teh-dään laserilla. Varoittelen Arvoa, etteivät vaan

ammu liian alas. Aikamme juteltuamme on pakko tarttua asiaan, jonka vuoksi olin pu naiselle tuvalle tullut. Alan esittää ennako on mieltäni kysymyksiä.

K: "Mikä teki sinusta vankkumattoman suomenpystykorvan ystävän?"

AP: "Tulin polkupyörällä Rovaniemeltä Muurolaan sotien jälkeen vuonna 1947. Poikesin Hirvaalla erääseen taloon, jossa asui armeijareissulla vuonna 1944 ollut kaveri. Heillä oli kettingissä koira, johon minun silmäni iski. Se teki minuun vaikutuksen, että juuri tuommainen minunkin pitää saada. Tämä oli minun ensi hurmani suomenpystykorvaan. Olen kasvattanut suomenpystykorvia ja nähnyt muittenkin kasvatteja. Se oli minun hurmioni suomenpystykorvaan, ja se hurmio on minussa säilynyt."

K: "Milloin ja mistä hankit ensimmäisen suomenpystykorvan?"

AP: "Pystykorvan hankin ensimmäisen Aarne Lounan välittämänä narttu Kassun Jerin, jonka oli kasvattanut Hilja Elonen Tyrväältä vuonna 1947."

K: "Milloin Rajakirakka-kennel näki päivänvalon. Arvioi, montako pikinokan alkua siitä on lähtenyt ja montako siitosnarttua siinä enimmillään on ollut."

AP: "Rajakirakka näki päivänvalon 22.11.1968. Aivan karkea arvio kasvattieni määrästä on noin 200 pentua. Parhaimmillaan minulla oli neljä narttua."

K: "Mikä on ollut sinun paras koirasi, tai parhaat?"

AP: "Paras koira minulla on ollut Rajakirakka Kiusa. Tosin on ollut montakin hyvää koiraa, mutta kun oli Kiusan kanssa esim. kokeissa, ei tarvinnut pelätä valehaukkuja."

K: "Olet toiminut SPJ:n hallituksessa vuosina 1976-1982, olet Lapin Kennelpiirin kunniapuheenjohtaja. Luettele eri tehtäväsi kennelpiirimme nimissä, sehän ei ole pitkä lista?"

AP: "Hallituksen jäsen 25 vuotta, puheenjohtaja 2 vuotta, sovitteluelimen puheenjohtaja 20 vuotta, valitsijamies useita vuosia, varapuheenjohtaja 18 vuotta, SKL:n valtuustossa olen edustanut Lappia 4 vuotta. Ihan kaikkia tehtäviä en enää muista."

K: "Mitä mieltä olet suomenpystykorvaa vaivaavista perinnöllisistä sairauksista?"

AP: "Silmä- ja polvisairaudet ovat vakavia asioita, mutta niistä sairauksista on saatu tarkastusten avulla jo tuloksia. Kaatumataudin suhteen ei ole edistytty, sama vanha salailuongelma jatkuu edelleen. Kaikkien kaatuvien koirien nimet ja suvut tulisi saat- taat julkisiksi."

K: "Onko tarvetta antaa nuhteita SPJ:lle tai sen jäsenille?"

AP: "SPJ:lle enkä sen jäsenille vielä sano mitään, katsotaan mihin suuntaan asiat etenee vähän huolestuttaa."

K: "Minkä neuvon haluat antaa nuorille suomenpystykorvan harrastajille?"

AP: "Hyvät nuoret suomenpystykorvan harrastajat, pitäkää jalat maassa, tuntekaa vastuunne, silloin meillä kaikilla on miellyttävä olla harrastuksemme parissa."

Mietin pitkään, mitä tuolta ukolta vielä kysys, aattelin että taitaa olla paras olla kysymättä, vastaa se kuitenkin.

Ilta on vierähtänyt iltayöksi, isännän haukottelu on merkki vieraalle, että on aika lähteä. Hyvästelen ja kiittelen kestityksestä, suunnistan autollani kohti Kaakamoja kirkkaan tähtitaivaan loisteessa, revontulten roihutessa. Mietin vielä Arvon panosta varsinkin meille pystykorvaisten harrastajille, Arvon joka hyväksyy myös pohjanpystykorvankin harrastajat ystävinä ja tasavertaisina. Ilman Arvon antamaa esimerkkiä ja omaa panostaan varsinkin me lappilaiset pystykorvaharrastajat olisimme paljon köyhempiä. Vanhenevan miehen elämänfilosofia on jättää kuin vanha Lapin jätkä jättää kaiken kohtalonsa huomaa, "Jos elän ja terhväänä olhaan sinne menhään."

Arvo Väärta mieheksi.

ASTUTUKSIA

Suomenpystykorva FIN-K&MVA, V-95, V-97 Konkelon Kessu on astunut nartun nimeltä Haukkulahden Nätti Hollannista. Rek. N.H.S.B. 188962, synt. 17.3.93.

1. palkinto näyttelyssä.

Koetointia Hollannissa pystykorvilla ei ole.

Astutusaika 5.5.98-10.5.98.

Koiran omistaa B.J.P. Schouten.

Aika näyttää, mitä tulee.

Esko